

Fredag eftermiddag den 29 juni, då när många av oss började städa undan på skrivbordet inför semestern, kom det skarpa beslutet från Kulturrådet. Därmed hade musikriksförbunden med mycket kort varsel frångåtts uppdraget att fördela statligt arrangörsstöd. Beslutet påverkar förutom Svensk Jazz också Riksförbundet för Folkmusik och Dans (RFoD) och Kammarmusikförbundet.

Sedan många år har dessa riksförbund fått bidrag från Kulturrådet för att sedan vidarefördela till organisationens medlemmar utifrån regler och kriterier från Kulturrådet. De senaste åren har modellen förfinats genom samspråk med riksförbunden och med hjälp av förtydliganden från Kulturrådet. Trots detta väljer man nu – med otroligt kort varsel – att frånta förbunden förtroendet att vidareförmedla stöd till sina medlemsföreningar.

De enda förvarningarna var en kort information i bidragsbeslutet i februari om att arrangörsstödet skulle ses över, samt ett möte i maj där myndigheten berättade att de gjorde en översyn av arrangörsstödet och frågade oss om hur vår process för vidarefördelning går till i praktiken.

Utan att vi fått ta del av eller kommentera resultatet av översynen – vi väntar faktiskt fortfarande på att få se den i skrivande stund – meddelades alltså beslutet en månad senare. Precis före semestern.

Demokratiskt styrda organisationer som vår har ju - och ska ha - en tröghet i sig så att stora beslut tröskas igenom ordentligt och tas gemensamt av våra medlemmar. Därför vädjade vi till Kulturrådet att ge oss mer tid för att hinna förbereda oss och våra medlemmar ordentligt inför den nya situationen, men utan gehör. Kulturrådets beslut består.

I Kulturrådets motivering för att ta bort vidarefördelning nämns de tre begreppen rättssäkerhet, transparens och likabehandling. Kulturrådet säger sig ha haft största förtroende för förbundens sätt att sköta vidarefördelningen och har inte haft någon anledning till kritik. Dessutom har Kulturrådet haft full insyn i hur arbetet utförts.

Nu är Kulturrådets plan att istället ersätta den tidigare breda beslutsstrukturen med en enda referensgrupp, som ska bedöma alla ansökningar inom alla olika genrer. Det är svårt att förstå hur denna centralisering ska kunna öka så kallad likabehandling. Vi ser snarare en ökad risk för likriktning av arrangörsstödet.

Vi är också oroliga för att den geografiska spridningen ska minska, då mindre föreningar på mindre orter i Sverige kommer att ha svårt att hävda sig i konkurrensen med de större arrangörerna i större städer. Genuin kunskap om arrangerande föreningar är vägen framåt för att säkra och bygga ut en bra infrastruktur av ett arrangörsnätverk i hela Sverige oavsett genrer.

Med väldigt kort varsel fråntar Kulturrådet ovan nämnda riksförbund uppdraget till vidarefördelning. Förutom att gå miste om all vår uppbyggda kunskap, riskerar detta också ett indirekt försvagande av musikarrangörernas egna riksorganisationers arbete och vi uppfattar det som ett uttryck för ett bristande förtroende.

Vi ber nu Kulturrådet att noga utvärdera resultatet av detta i våra ögon förhastade beslut. Och återigen bjuda in arrangörernas intresseorganisationer i detta utvecklingsarbete. Låt oss tillsammans skapa en fördelningsmodell som säkrar kunskap och mångfald och samtidigt tar hänsyn till rättssäkerhet, transparens och likabehandling!

Gunno Sandahl, ordförande Svensk Jazz